

bardziej skomplikowana, gdyż pozostałe strony umowy inwestycyjnej są akcjonariuszami uczestnika postępowania. Przyznanie walnemu zgromadzeniu akcjonariuszy kompetencji do zmiany umów zawartych przez spółkę z jej akcjonariuszami, którzy w tym wypadku są osobami trzecimi, byłoby obejściem prawa. Zmiana umowy wymaga bowiem konsensu wszystkich stron umowy, tymczasem podjęcie uchwały przez akcjonariuszy – określonej większości. Jest to istotne w odniesieniu do sytuacji akcjonariusza mniejszościowego, w stosunku do którego spółka mogłaby samowolnie zmieniać treść łączących go z nią stosunków obligacyjnych. Zaakceptować można by sytuację, gdyby umowa zawarta między spółką i jej akcjonariuszami została zmieniona uchwałą spółki, za przyjęciem której głosowaliby akcjonariusze będący stroną tej umowy. Uznać należałoby wówczas, że ich głosowanie za podjęciem określonej uchwały jest jednocześnie oświadczeniem woli o zmianie treści umowy. Z sytuacją taką nie mamy jednak do czynienia w niniejszej sprawie. Z protokołu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy uczestnika postępowania z dnia 13 maja 2011 roku wynika jednoznacznie, że zarówno przedstawiciel wnioskodawcy, jak również przedstawiciel innej strony umowy inwestycyjnej Contanissimo Limited z siedzibą w Nikozji głosowali przeciwko podjęciu uchwały nr 6/13/2011 w sprawie zmian w statucie spółki, która wprowadziła do statutu spółki zapis na sąd polubowny i zażądali zaprotokołowania zgłoszonego sprzeciwu. Nie budzi zatem wątpliwości, że nie było zgody co najmniej dwóch stron umowy inwestycyjnej na zmianę zapisu na sąd polubowny. Zdaniem Sądu podjęcie w/w uchwały nie mogło wpłynąć na treść umowy inwestycyjnej, w szczególności uchylić zawartego w niej zapisu na sąd polubowny.

W materii zapisu na sąd polubowny zawartego w § 31 statutu uczestnika postępowania zwrócić należy uwagę, na niejasność zakresu tego zapisu. W szczególności wątpliwości budzi, czy określenie iż dotyczy on sporów wynikających ze „statutu lub powstałych w związku z jego stosowaniem”, jest tożsame z pojęciem sporów ze stosunku spółki i odnosić należy je wyłącznie do kwestii uregulowanych w statucie, do stosunków korporacyjnych wewnątrz spółki, czy też zastosowanie znajdzie do stosunków obligacyjnych powstałych w oparciu o umowy zawarte między spółką, a jej akcjonariuszami i innymi podmiotami. Powyższe kwestie wymagają dokładnego rozważania i przeprowadzenia postępowania dowodowego. Nie mniej na chwilę obecną skłaniać należy się do przyjęcia bardziej ścisłej wykładni, która prowadziłaby do uznania, że nie każdy spór powstały na gruncie umowy łączącej akcjonariusza ze spółką, jest jednocześnie sporem ze stosunku spółki.

Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, iż sporny wyrok dotyczył sporów na tle umowy inwestycyjnej z dnia 24 lipca 2010 roku. Umowa ta zawierała zapis na sąd polubowny. W ocenie Sądu wnioskodawca uprawdopodobnił, że zapis ten nie został, ani zmieniony, ani też uchylony. Zdaniem Sądu zapisu tego nie mogła zmienić, ani uchylić uchwała akcjonariuszy Clean & Carbon Energy S.A. z siedzibą w Warszawie z dnia 13 maja